

Hr. Rode ikke alt for nøje hjemme om Natten havde overvejet, hvad han vilde sige, saa blev han grebet af Øjeblikket; han var levende og frisk, og han sluttede sig ligesom jeg fuldkommen til Grundtanken i den aktive Handelspolitik. Den højtærede Landbrugsminister mente, at han netop ikke havde overvejet det saa nøje, som han ellers plejer; men det priser jeg ham kun for, og jeg tror ikke, der i Taler i Gaar var noget Forsøg paa at komme bort derfra, selv om der var en Smule Udvisken.

Jeg ser altsaa det ærede Medlem som en af disse vise Dvæрге i Værkstedet, ser ham som en kløgtig og flittig, en behændig og kunstfærdig Dværg sidde og forfærdige det fineste Filigranarbejde, de kunstfærdigste Vaaben, Stiletter og Dolke, fint ciselerede. Det var det, Dværgene gjorde, det var saadanne Vaaben, Odin gerne vilde have, og kun Dværgene kunde forfærdige dem. Ogsaa Dolke med en hemmelig Kapsel og med en Rille ned til Dolkens Spids, hvor den Gift anbringes, som de gamle italienske Dolke i Renæssancetiden i Regelen skulde indeholde. Jeg siger heller ikke dette i nogen Maade ondskafuldt, slet ikke. Det er ikke min Mening, for Giften har ogsaa sin Berettigelse i denne Verden; naar den anvendes paa rette Tid og Sted og mod de rette, kan ogsaa Gift være berettiget. Gift f. Eks. mod Rotter vil jeg aldrig falde paa at kalde ondt; og kunde man udrydde Muldvarpe ved Hjælp af Gift, skulde jeg heller ikke have noget derimod. Det ærede Medlem Hr. Drachmann smiler, for det var et Billede, han brugte i Aftes — han kan maaske selv ved Lejlighed sige, overfor hvem det var anvendt.

Der er sagt en Gang, tror jeg, i alt Fald er det rigtigt, og enten det er originalt eller ej, siger jeg det her, at naar Situationen er rigtig kritisk, naar der virkelig er Fare paa Færde for det ærede Medlem Hr. Rode, for hans Sag, for hans Parti, for det, han vil have frem, faar han Gift i Tandens. Og jeg har ved nogle Lejligheder beundret det, jeg har beundret den Gift, han kunde faa i Tandens, jeg har beundret, hvorledes han kunde bide og saare virkningsfuldt, hvorledes han dermed kunde arbejde sig igennem disse frygtelige Vanskeligheder, der i Øjeblikket taarnede sig op. For ikke længe siden, for et Par Aar siden har jeg haft Lejlighed til at være Vidne til

eller i alt Fald faa en nøje Skildring af, hvorledes han med beundringsværdig Udholdenhed og Behændighed klarede en Situation, saaledes at en af mine nærmeste Meningsfæller sagde: Den danske Arbejdsstand, det danske Socialdemokrati vil for altid være Rode taknemmelig derfor.

Det ærede Medlem er Taktikkens Mester, men med Taktik har det sig jo paa en ganske anden og meget farligere Maade end med Tale. At Tale kan fange Taleren, kan ske, Taleren kan rives med af sine egne Ord. Jeg har sagt derom, hvad jeg mener behøver at siges, det var det, de gamle kaldte Begejstring eller Inspiration; slaar den op af ens Væsens Urgrund, gør den ingen Skade. Men Taktik kan fange sin egen Mand. Det ærede Medlem sagde forleden til mig — jeg svarede ham ikke straks, jeg skulde have Ordet senere, det var ingen Nødvendighed, og er det maaske heller ikke i Dag, men jeg vil dog sige det her, fordi det passer i Sammenhængen —, at Taler skulde holdes med Forstand, som jeg kort i Forvejen havde sagt, at Guds frygt skal øves med Forstand; at Frihandel skal drives med Forstand; at Nationalitetsprincippet skal gennemføres med Forstand, ligesom alt i denne Verden skal foretages med Forstand. Selvfølgelig har det ærede Medlem Ret i, at Taler skal holdes med Forstand; men ogsaa Politik skal drives med Forstand, og man burde maaske advare en Smule til forskellige Sider imod at forveksle forstandig Politik med fint udmejslet, fint udspekuleret Taktik. Der er en Forskel, en farlig og under visse Omstændigheder skæbnsvanger Forskel.

Det ærede Medlem Hr. Rode erklærede i sin Tale i Gaar, i hvilken der var saa mange udmærkede Enkeltheder, at han saglig var for Importregulering, men politisk kunde han ikke gaa med, hvis kun tre Partier var derfor. Jeg maa vende tilbage til det, jeg sagde i min første Tale under Finanslovdebatten. Jeg forstaar ikke dette Standpunkt, jeg forstaar, som jeg straks uforbeholdt sagde, at der er Taktik i, hvad han tilstræber. Jeg forstaar, at det ærede Medlem ønsker — og det har han Ret i — at blotte og afsløre den nuværende Regerings Politik, det er fuldkommen berettiget, thi den er fuldstændig meningsløs. Ved et københavnsk Møde i Aftes, hvor det ærede Medlem Hr. Drach-